

Kúria

végzése

Az ügy száma: Bfv.I.1132/2020/8.

A határozat szintje: felülvizsgálat

A tanács tagjai: Dr. Csák Zsolt, a tanács elnöke
Dr. Domonyai Alexa, előadó bíró
Dr. Gimesi Ágnes, bíró

Az eljárás helye: Budapest

Az eljárás formája: tanácsülés

Az ülés napja: 2021. április 30.

Az ügy tárgya: csalás büntette és más bűncselekmények

Terhelt(ek): Terhelt1

Elsőfok: Komáromi Járásbíróság, 9.B.375/2013/99., ítélet, tárgyalás,
2016. szeptember 23.

Másodfok: Tatabányai Törvényszék, 2.Bf.467/2016/10., ítélet, nyilvános ülés,
2017. május 15.

Az indítvány előterjesztője: a terhelt

Az indítvány iránya: a terhelt javára

Rendelkező rész

A Kúria a csalás büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 ellen folyamatban volt büntetőügyben a terhelt felülvizsgálati indítványát elbírálv, a Komáromi Járásbíróság 9.B.375/2013/99. számú és a Tatabányai Törvényszék 2.Bf.467/2016/10. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

[1] **I.** A Komáromi Járásbíróság a 2016. szeptember 23. napján kihirdetett 9.B.375/2013/99. számú ítéletében Terhelt1 terheltet bűnösnek mondta ki 2 rendbeli csalás büntetében [Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bc) pont, (4) bekezdés b) pont], csalás büntetében [Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bc) pont, (5) bekezdés b) pont], kábítószer birtoklásának vétségében [Btk. 178. § (6) bekezdés], járművezetés bódult állapotban vétségében [Btk. 237. § (1) bekezdés]. Ezért mint különös visszaesőt, halmazati büntetésül 7 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre, 2 év közúti járművezetéstől eltiltásra és 7 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy a terhelt feltételes szabadságra nem bocsátható. Rendelkezett a járművezetés eltiltás tartamába a 2014. november 27. napjától eltelt idő beszámításáról, valamint elrendelte a Békési Járásbíróság határozatszám2. számú ítéletével kiszabott 1 év 2 hónap börtönbüntetés végrehajtását. A Pesti Központi Kerületi Bíróság határozatszám3. számú ítéletében engedélyezett feltételes szabadságot megszüntette, a terhelttel szemben 1.552.765 forint erejéig vagyonek Kobzást rendelt el Rendelkezett a polgári jogi igényről. Rendelkezett a bűnjelekről, valamint a bűnügyi költség megfizetéséről.

[2] A kétirányú fellebbezések folytán másodfokon eljáró Tatabányai Törvényszék a 2017. május 15. napján meghozott 2.Bf.467/2016/10. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, mellőzte a Békési Járásbíróság határozatszám2. számú ítéletével kiszabott 1 év 2 hónap börtönbüntetés végrehajtásának elrendelésére vonatkozó rendelkezést, a vagyonek Kobzás összegét 1.852.765,- Ft-ra módosította, a bűnügyi költség összegét helyesbítette, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyta.

II. A bíróság jogerős, vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen a terhelt terjesztett elő felülvizsgálati indítványt, melyet utóbb a 2021. január 21. napján érkezett beadványában kiegészített. A felülvizsgálati indítványában a Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontját, b) pont ba) alpontját, valamint a Be. 649. § (2) bekezdés d) pontját jelölte meg.

[3] 1. A terhelt a felülvizsgálati indítványában a következő eljárási kifogásokkal élt:

[4] Az eljárásban kizárt bíró vett részt, mivel 2011-ben is büntetőeljárás indult ellene, és ebben az eljárásban a Komáromi Járásbíróság hivatalból kizárási okot jelentett be arra tekintettel, hogy az előtte folyó eljárásban az egyik sértett hozzátartozója a bíróság alkalmazottja. Az elfogultságra figyelemmel a Tatabányai Járásbíróság járt el, ezért jelen ügyben is fennáll az elfogultság, mint kizárási ok a Komáromi Járásbírósággal szemben.

[5] Kifogásolta továbbá, hogy a bíróság a cég1 bevételeit nem megfelelően értékelte; a postakönyv és az egyéb okiratok bizonyításból való kizárása és a bizonyítékok helytelen értékelése miatt a bíróság visszaélt a hivatalával, ezért kizárt és elfogult bíró járt el az eljárásban.

[6] A Komáromi Járási Ügyészség B.572/2013/12. számú vádiratában foglalt cselekménnyel összefüggésben előadta, hogy a kár összegét olyan ingatlanforgalmi szakértő véleménye alapján állapította meg a bíróság, akit nem hallgattak ki a terhelt jelenlétében, annak ellenére, hogy az eljárás során ezt indítványozta és kérdéseket kívánt intézni a szakértőhöz. Ezért a Be. 530. § (2) bekezdés b) pontjára figyelemmel, a bíróság olyan személy távollétében tartotta meg a tárgyalást, akinek a jelenléte a Be. 530. § (2) bekezdés b) pontjában foglaltak szerint kötelező lett volna.

[7] Mindennek azért van jelentősége, mert a bíróság e szakértői vélemény alapján állapította meg az okozott kár összegét. Miután a felépített épület jelenleg is használatban van, az épület forgalmi értékében változás nem történt, az okozott kár valós összege a helyreállítás költsége, melyet az igazságügyi szakértő meg tudott volna állapítani. A Be. 188. § (1) bekezdése értelmében, ha a bizonyítandó tény megállapításához vagy megítéléséhez különleges szakértelem szükséges, szakértőt kell alkalmazni, ezért az épületben keletkezett kár megállapítása miatt az eljárásban szakértő részvétele kötelező.

[8] A Be. 188. § (3) bekezdése értelmében a jogszabály meghatározhatja azokat a szakkérdéseket, amelyekben meghatározott szakértő jogosult véleményt adni. A kár mértékére igazságügyi építési szakértő lett volna jogosult szakvéleményt adni, így az eljárást olyan személy távollétében folytatták le, akinek az eljárásban a Be. 188. § (1) és (3) bekezdése alapján kötelező lett volna. Emellett a szakértő elfogult is volt, mert üzleti kapcsolatban állt a sértettel, ezért az eljárásból ki kellett volna zárni.

[9] Ezért a bíróság a Be. 608. § (1) bekezdés d) pontjában foglalt eljárási szabálysértést követte el, mely eljárási szabálysértés miatt a Be. 649. § (2) bekezdés d) pontja alapján felülvizsgálatnak van helye.

[10] A terhelt további eljárási szabálysértésként jelölte meg, hogy a Be. 42. § (6) bekezdés értelmében a terhelt rendelkezésének hiányában vezető védőnek azt a védőt kell tekinteni, aki a meghatalmazást elsőként benyújtotta. Az ügyiratokat, beleértve az idézést és az értesítést is, a vezető védőnek kell kézbesíteni. Perbeszéd tartására a vezető védő vagy az általa kijelölt védő jogosult. Az eljárás alatt meghatalmazott védőként elsőként jogi képviselő1 ügyvéd járt el, jogi képviselő2 a későbbiekben került meghatalmazásra. Az eljárás során azonban nem nyilatkozott és nem rendelkezett arról, hogy melyik meghatalmazott védője a vezető védő, ezért ennek hiányában jogi képviselőt kell vezető védőnek tekinteni. jogi képviselő2 meghatalmazását követően a bíróság az idézéseket és értesítéseket nem kézbesítette jogi képviselő1nek, mint vezető védőnek, a perbeszédet idézés hiányában nem jogi képviselő1 védő tartotta és nem is jelölte ki jogi képviselő2t a perbeszéd megtartására.

[11] A fentieket figyelembe véve, a bíróság azzal, hogy nem a vezető védőnek kézbesítette az idézéseket és értesítéseket, illetve, hogy a perbeszéd megrendezését a vezető védő jelenléte nélkül rendelte el, megsértette a Be. 42. § (6) bekezdését és a tárgyalást olyan személy jelenléte nélkül tartotta meg, akinek a törvény értelmében a tárgyaláson a részvétele kötelező. Mindez a Be. 608. § d) pontjában foglalt eljárási szabálysértéshez vezetett, ezért a Be. 649. § (2) bekezdése alapján van helye felülvizsgálatnak.

[12] 2. A terhelt anyagi jogszabálysértésre, különösen a 3/2009. jogegységi határozatra hivatkozással kifejtette, hogy amennyiben a terheltnek (jelen esetben a cégnek) van olyan jövedelme vagy vagyona, amely a megtévesztéssel szerzett hitel fedezetéül szolgál, akkor sem állapítható meg a csalás, ha az ígért teljesítést fizetési határidőre a terhelt (jelen esetben a cég) nem teljesítette.

[13] A Komáromi Járásbíróság a tényállásban azt állapította meg, hogy a 2012. február 6-án a fizetési megállapodás megkötésekor tévedésbe ejtette TI és BLFt, a BS Kft. képviselőit, mert az általa az ügyletbe kezesként bevont cég ezen időszakban már nem rendelkezett olyan vagyonnal, hogy kezesként helyt tudjon állni a cég1 teljes tartozásaiért és tisztában volt a cég1 anyagi helyzetével is. A terhelt a felülvizsgálati indítványban ezen tényállásbeli megállapítással összefüggésben részletesen kifejtette, hogy milyen okiratok és egyéb bizonyítékok támasztják alá azt, hogy a szerződés megkötésekor a kft. fedezettel, bevétellel rendelkezett, így nem okozott kárt a BS Kft.-nek.

[14] A cégnek volt fedezete, szándékában állt a 2012. február 6. és 2012. február 27. napját követő időben is az üzemanyag ellenértékének kifizetése. A bíróság nem értékelte kellőképpen a rendelkezésre álló okiratokat, így az OTP számlakivonatot, amely szerint a cég1 2012. február 27-én 6.040.000 forinttal rendelkezett, a kft. bevételei a bankszámlára érkeztek és vagyona is volt. Az árbevétel engedményezési szerződés úgyszintén bizonyítja a fizetési szándékát, és a tanúvallomások, így például SZ könyvelő vallomása alapján is megállapítható az, hogy ZV a cégtől felvett összeggel nem tudott elszámolni; ezen összeg felhasználásáról nem található sem számla, sem más bizonylat, így egyértelmű, hogy a kárt ezen bevételek eltűnése okozta. Mivel a kft.-nek volt megfelelő fedezete, a csalást nem

követte el. A számlák, a postakönyv, a bankszámla kivonatok és a vallomások alapján ezért reális lehetőség volt az üzemanyag árának megfizetésére.

[15] A 2. tényállási pontban írt cselekmény kapcsán előadta, hogy a kiállított és befogadott számla, valamint az árbevétel engedményezés egyértelműen fedezete volt a sertések vételárának, s az árbevétel engedményezése egyértelmű fizetési szándékát mutatta, ezért a csalást nem lehetett volna a terhére megállapítani. Előadta, hogy a szerződés módosításával engedményezte az cég2 a cég1 felé fennálló tartozását, az azonban nem neki felróható, hogy az cég2 megtagadta a fizetést minőségi kifogás miatt. A cég3 bankszámla kivonatai, számlái, a beszámoló és a kiegészítő melléklet is bizonyítja, hogy vagyonnal rendelkezett, ezért anyagi jogszabálysértés történt, amikor a csalást a terhére a bíróság megállapította.

[16] Kifogásolta, hogy a tényállás alapjául elfogadott szakvélemény a cég1 anyagi helyzetéről nem ebben az eljárásban készült, és nem a vádbeli időszakról szólt, továbbá, állítása szerint a rendelkezésre álló bizonyítékokból – a cég1 és a cég3 bankszámla kivonatai, számlái alapján – megállapítható, hogy nem volt a cég1 fizetéseképtelen.

[17] Hivatkozott a Btk. 20. § (1) bekezdésére, miszerint nem büntethető az elkövető olyan tény miatt, amelyről az elkövetéskor nem tudott. Nem tudhatta sem a szerződés megkötésekor, sem a szerződés módosításakor azt a tényt, hogy a kft. bevételei és az üzemanyag számla ellenértéke is eltűnik a cég bankszámlájáról és a kft. nem fizeti meg az üzemanyag árát.

[18] Az indítványozó álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen értékelte a HLval váltott e-mailek tartalmát, ebből nem következik az, hogy az üzemanyag vásárlásra vonatkozó szerződés megkötésekor tudott a két kft. fizetéseképtelenségéről. Kifogásolta, hogy a jelen ügyben és a ZV ellen folyt eljárásban a bíróság a cég vezetőjének más-más személyt tekintettek, őt csak azért tekintették cégvezetőnek, mert a bíróság el akarta ítélni. Az is a bíróság elfogultságát támasztja alá, hogy a cég3 2011. évi adóbevallásából és mérlegéből következtetett a bíróság a 2012. évi fizetőképességére. Nehezményezte azt, hogy nem hallgatta ki a bíróság a kft. sofőrjét tanúként.

[19] A Komáromi Járási Ügyészség B.572/2013/12. számú vádiratában foglalt cselekmény kapcsán az ingatlanforgalmi szakértő által megállapított ingatlanforgalmi értékkel nem értett egyet, előadta, hogy az érintett ingatlanról csak a lemezek lettek lecsavarozva, az épület forgalmi értékében nem állt be változás, az okozott kár valós összege a helyreállítás költsége, melyet igazságügyi építésügyi szakértő tudott volna megállapítani. A bíróság által megállapított és a valós kár között 17-18 millió forint eltérés van. A helyes minősítés tehát nem jelentős értékre, hanem nagyobb értékre elkövetett csalás büntette lett volna.

[20] Az indítványozó kifogásolta, hogy a 2012. évi C. törvényt alkalmazta az elsőfokú bíróság, a hatályos Btk. ugyanis nem tette lehetővé a feltételes szabadságra bocsátását. Álláspontja szerint az eljáró bíróságok anyagi jogszabályt sértettek, mert a Btk. 2. §-ának sérelmével jártak el. Nem volt ugyanis indokolt egyesíteni olyan vádiratot, amelyben írt bűncselekmény elkövetési ideje 2014. évre esett.

[21] Mindezekre tekintettel a bűnösségre levont következtetés nem helytálló és a kiszabott büntetés is törvénysértő. A terhelt indítványozta, hogy a Kúria a megtámadott határozatokat helyezze hatályon kívül és az elsőfokú bíróságot utasítsa új eljárásra azzal, hogy az eljárásból a Komáromi Járásbíróságot zárja ki.

[22] A Legfőbb Ügyészség átiratában a felülvizsgálati indítványt részben kizártnak, részben alopatalannak tartotta. Az indítványozó felülvizsgálati indítványa törvényben kizárt abban a részében, amelyben a bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységét vitatta, így a cég1, a cég3 számlakivonataival, számláival, HLval folytatott emailezéssel, a sofőr elmaradt

kihallgatásával, építésügyi szakértő bevonásának elmaradásával kapcsolatos kifogásai tekintetében.

[23] A Be. 650. § (2) bekezdése szerint a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás nem támadható, a Be. 659. § (1) bekezdése szerint a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok ismételt egybevetésének, eltérő értékelésének, valamint bizonyítás felvételének nincs helye. Ezért abban az esetben, amikor a cég1 fizetőképességére, ZV jogellenes magatartására hivatkozik és az okozott kár nagyságát vitatja, valójában a tényállást támadja, mely a felülvizsgálati eljárásban nem lehetséges.

[24] A Btk. 2. §-ának alkalmazása során az elsőfokú bíróság helytállóan hivatkozott a BH 2004.304. számú eseti döntésre, miszerint a halmazatban álló cselekmények közül az utolsó elkövetés ideje határozza meg az alkalmazandó Btk.-t. Az egyesítéssel nem sértett eljárási törvényt a bíróság.

[25] A bíró kizárását nem alapozza meg az a tény, hogy ugyanazon bíróság másik ügyben elfogultnak érezte magát. Az EBH 2011.2302. számú döntésre utalt, mely szerint az elfogultsági kifogás mindig a konkrét ügghöz kötötten vizsgálendő. Amennyiben a bíró a terhelt egyik ügyéből kizárt, az nem jelenti egyszersmind, hogy ugyanazon terhelt többi ügyéből is kizárt. A bíró elfogultságával összefüggésben hivatkozott a 25/2013. (X. 4.) AB határozatra, mely csak akkor teszi lehetővé az elfogultság vizsgálatát a felülvizsgálati eljárásban, ha a kizárási ok a jogerős döntés meghozatalát követően merült fel.

[26] Az ingatlanforgalmi szakértő esetleges elfogultsága, illetve az, hogy nem a vezető védő tartotta a perbeszédet, nem tartozik az abszolút hatályon kívül helyezési okok közé, ezért a felülvizsgálati indítvány ebben a tekintetben is kizárt. A tényállásban írt cselekmények minősítése törvényes, ahogy a kiszabott büntetés is, ezért a minősítést és büntetést vitató részében az indítvány nem alapos. Mindezekre tekintettel indítványozta, hogy a Kúria a megtámadott határozatokat hatályában tartsa fenn.

[27] A terhelt a Legfőbb Ügyészség átiratára tett észrevételében kifejtette, hogy a jogerős ítélet meghozatala után jutott a tudomására az, hogy korábban a bíróság előtt folyó eljárás egyik sértettjének felesége a bíróság alkalmazottja. Előadta ismételten, hogy a bíróság nem megfelelően értékelte az okiratok tartalmát és a perdöntő bizonyítékokat, így nem valós indokokra alapított tényállást. Ezért a Komáromi Járásbíróság tevékenységéből egyértelműen megállapítható az elfogultság ténye.

[28] A Kúria a felülvizsgálati indítványt – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – tanácsulésen bírálja el [Be. 660. § (1) bekezdés]. A Kúria a felülvizsgálati indítvánnyról nyilvános ülésen határoz, ha a terhelt vagy a védő a terhelt terhére benyújtott felülvizsgálati indítvány kézbesítésétől számított nyolc napon belül ezt indítványozta, vagy ezt a tanács elnöke egyéb okból szükségesnek tartja [Be. 660. § (2) bekezdés a), b) pont].

[29] A felülvizsgálati indítvány nem irányult a terhelt terhére, ezt meghaladóan pedig a tanács elnöke nem tartotta szükségesnek nyilvános ülés tartását.

[30] **III.** A terhelt felülvizsgálati indítványa részben kizárt, részben nem alapos.

[31] A Kúria a felülvizsgálati indítvány elbírálására a Be. 660. § (1) bekezdése szerinti tanácsulést tűzött ki és a megtámadott határozatot a Be. 659. § (4) bekezdésének megfelelően, a felülvizsgálati indítványban meghatározott okok alapján bírálta felül, emellett vizsgálta a Be. 659. § (6) bekezdése szerinti esetleges további eljárási szabálysértéseket.

[32] A Be. 649. § (5) bekezdés szerint a Kúria a megtámadott határozatokat – a (6) bekezdés szerinti kivétellel – csak a felülvizsgálati indítványban megtámadott részében és csak a felülvizsgálati indítványban meghatározott ok alapján bírálja felül.

[33] Felülvizsgálatnak a bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen a büntető anyagi jog szabályainak megsértése és eljárási szabálysértés miatt van helye [Be. 648. § a), b) pont].

[34] A Be. 649. § (2) bekezdés d) pontja szerint eljárási szabálysértés miatt felülvizsgálati indítvány terjeszthető elő, ha a bíróság a határozatát a 608. § (1) bekezdésében meghatározott eljárási szabálysértéssel hozta meg. A Be. 608. § (1) bekezdés b) pontjában meghatározott ilyen eljárási szabálysértés, ha az ítélet meghozatalában a törvény szerint kizárt bíró vett részt.

[35] 1.A terhelt hivatkozott arra, hogy egy korábbi büntetőügyében a Komáromi Járásbíróság elfogult volt, ezért az adott büntetőeljárásban kizárt bíróság járt el, továbbá álláspontja szerint az első fokon eljáró bíró hivatali visszaélés bűncselekményét követte el, mert a bűnösségét hivatalával visszaélve állapította meg.

[36] A Be. 659. § (2) bekezdése szerint a felülvizsgálati indítványt – a (3) és (4) bekezdésben foglalt kivétellel – a megtámadott határozat meghozatala idején hatályos jogszabályok alapján kell elbírálni. Jelen ügyben a hivatkozott kivételek – az Alkotmánybíróság, vagy nemzetközi szerződéssel létrehozott emberi jogi szerv döntése – nem érvényesülnek, ezért az általános szabályok az irányadók.

[37] Az adott ügyben a támadott határozat meghozatala idején (2017. május 15.) hatályban volt büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban korábbi Be.) 21. §-a határozta meg azokat a kizárási okokat, amelyek alapján a bíró kizárásának volt helye.

[38] Bíróként nem járhat el, akitől az ügy elfogulatlan megítélése egyéb okból nem várható [korábbi Be.14. § (1) bekezdés e) pont]. A 25/2013. (X. 4.) AB határozatában az Alkotmánybíróság kifejtette, hogy az Alaptörvény XXVIII. Cikk (1) bekezdéséből fakadó alkotmányos követelmény, hogy a felülvizsgálati eljárást megalapozhatja a korábbi Be. 21. § (1) bekezdés e) pontjában foglalt elfogultsági okra alapított felülvizsgálati indítvány abban az esetben is, ha a kizárási ok a jogerős döntés meghozatalát követően merült fel. A törvény egyéb szabályainak megfelelő felülvizsgálati indítványt érdemben kell vizsgálni, értékelni és elbírálni.

[39] Következetes ítélkezési gyakorlat, hogy nem alapozza meg a 21. § (1) bekezdésének e) pontja szerinti kizárási okot, nem valószínűsíti az elfogultságot az a körülmény, hogy a bíró, illetve bíróság a kifogást bejelentővel szemben hátrányos, marasztaló, illetve nem tetsző döntést hozott. [BH 1989. 391.; BH 1997. 13.; BH 1999. 295.; BH 2005. 315.]

[40] Jelentősége az ügyhöz kötöttségnek van. Ez nem csak azt jelenti, hogy mindig az adott ügyből kizárt a bíró, hanem azt is, hogy a korábbi Be. 21. § (1) bekezdés e) pontja szerinti (relatív) elfogultsági ok esetében nem általában az eljárás valamely résztvevője viszonyában, hanem a konkrét ügyhöz kötötten szükséges a kizárási okot vizsgálni.

[41] Az elfogultsági kifogás tehát mindig a konkrét ügyhöz kötötten vizsgálandó. Amennyiben a bíró a vádlott egyik ügyéből – elfogultságot bejelentve – kizárta magát, ez nem jelent egyszersmind a vádlott többi ügyéből való kizártságot is (EBH 2011.2302.)

[42] Ezért nincs jelentősége annak, hogy a terhelt egy más ügyében a Komáromi Járásbíróság bírái a hivatkozott ok miatt kizártak voltak. A terhelt által elkövetett újabb bűncselekmény miatt indult büntetőeljárásban ugyanakkor nem merült fel arra adat, hogy a járásbíróság bírái valamely okból elfogultak lennének. A bizonyítékok terhelt terhére értékelése és a bűnössége megállapítása nem valószínűsíti a bíró elfogultságát, mint ahogy az sem, ha a terhelt a bíró ellen feljelentést terjeszt elő, mert álláspontja szerint hivatalával visszaélt.

[43] Az elfogultság általánosság szintjén történő megfogalmazása, amely még közvetett összefüggésben sincs a bíró személyével, nem alkalmas kizárási ok megállapítására. Kizárási

ok nem alapítható a bíró ellen, nyilvánvalóan alaptalan, éppen a kizárás elérése érdekében tett feljelentésre sem (BH 2016.79.).

[44] A bíró elfogultságát kizárólag az adott ügyben a konkrét és valóságos tények alapján lehet megállapítani, s csak olyan feltárt adatok alapján, melyek a bíró pártatlansága iránt ésszerű kételyt ébresztene alkalmasak (EBH 2014.B.4.II, BH 2012.147.II., 2012.323.).

[45] A terhelt a bíró kizárását megalapozó olyan okra nem hivatkozott, amely a jogerős döntés meghozatala után jutott tudomására, és nem is jelölt meg olyan konkrét okot, amelyből a bíró elfogultságára lehetne következtetni. Önmagában a törvényi okra hivatkozás – az azt alátámasztó valós adatok, tények, indokok hiányában – a felülvizsgálatot nem teszi lehetővé (EBH 2007.1596, BH 2018.42.).

[46] 2. A terhelt kifogásolta azt, hogy az ingatlanforgalmi szakértő meghallgatása elmaradt az elsőfokú eljárásban.

[47] A Be. 608. § (1) bekezdés d) pontja szerint feltétlen eljárási szabálysértés valósul meg, ha a bíróság a tárgyalást olyan személy távollétében tartja meg, akinek a jelenléte a tárgyaláson kötelező.

[48] Az írásban előterjesztett szakvélemény a tárgyaláson ismertethető vagy felolvasható; a szakértő megidézésére és a tárgyaláson való jelenlétére csak akkor van szükség, ha a bíróság a bizonyítás eredményéhez képest a szakértő meghallgatását szükségesnek tartja (1998. évi XIX. törvény 298-299. §). Miután a bíróság az ingatlanforgalmi szakértő megidézését nem tartotta szükségesnek, ezért a szakértő a tárgyaláson nem volt köteles megjelenni, így az előbbiekben említett feltétlen hatályon kívül helyezési ok megvalósulása fel sem merülhet.

[49] Az ingatlanforgalmi szakértői véleményt a bíróság a bizonyítási eljárás befejezté nyilvánítását követően az 1998. évi XIX. törvény (korábbi Be.) 301. § (1) bekezdése alapján ismertette, arra a terhelt észrevételt nem tett (97. sz. tárgyalási jegyzőkönyv 14. oldal).

[50] Az ingatlanforgalmi szakértő elfogultságát, mint kizárási okot a terhelt az eljárás során nem jelentette be, e kizárási ok kérdésével a bíróság nem is foglalkozhatott. A szakértő esetleges elfogultsága egyébiránt nem valósít meg feltétlen eljárási szabálysértést, tekintettel arra, hogy a törvény csupán a bíró kizárását tekinti ilyen oknak.

[51] 3. A terhelt vezető védővel összefüggő eljárási kifogása kapcsán ugyanakkor az iratok tartalma alapján az állapítható meg, hogy a 2014. október 29. napján tartott első tárgyalási napon jelen volt jogi képviselő1, a terhelt meghatalmazott védője helyetteseként jogi képviselő3 ügyvédjelölt, majd a további folytatólagos tárgyalási napokon jogi képviselő1 meghatalmazott védő. A 2016. február 8. napján tartott tárgyaláson ugyanakkor meghatalmazással a terhelt új védője jelent meg. Az iratok között a meghatalmazás visszavonására vonatkozóan okirat ugyan nem található, azonban a 65. számú jegyzőkönyv szerint a terhelt úgy nyilatkozott, hogy amíg jogi képviselő1 volt az ügyvédje, nem tett vallomást minden vádpontra vonatkozóan, hallgatott az ügyvédjére, aki csak ült a tárgyaláson és nem szólt semmit. Mindezekből következően maga a terhelt sem tekintette már a tárgyalásnak ebben a szakaszában jogi képviselőt a védőjének.

[52] Mint ahogy arra a Legfőbb Ügyészség is utalt, amennyiben a két védő közül nem a vezető védőnek kézbesítette a bíróság az idézést és nem a vezető védő tartott perbeszédet, a korábbi Be. 44. § (3) bekezdésében foglalt eljárási szabály megszegése csupán relatív eljárási szabálysértés; azaz akkor sem valósult volna meg olyan abszolút hatályon kívül helyezési ok, mely megalapozná a felülvizsgálatot.

[53] Mindezekre figyelemmel a terhelt valamennyi eljárási kifogása alaptalan.

[54] 4. A terhelt indítványában anyagi jogszabálysértésre is hivatkozott.

[55] A terhelt – alapvetően a feltételes szabadságra bocsátás kizártságára vonatkozó rendelkezés miatt – sérelmezte a 2012. évi C. törvény, az elbíráláskor hatályon büntető törvény alkalmazását, melyet az eredményezett, hogy a bíróság az ügyeket egyesítette.

[56] A Kúria mindenekelőtt kiemeli, hogy a büntető törvény időbeli hatályának téves alkalmazása önmagában nem felülvizsgálati ok (BH 2015.324.III.). Nem eredményez törvényt sértő büntetést, és így nem felülvizsgálati ok, ha az alapügyben eljáró bíróság nem, vagy nem a törvénynek megfelelően állapította meg a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját.

[57] A Btk. 38. § (1) bekezdésében írt megállapítás azt jelenti, hogy – a (3) bekezdés szerinti lehetőséget kivéve – a feltételes szabadságra bocsátás nem a bíróság mérlegelésén múlik; a törvény meghatározza, hogy az elkövető mikor bocsátható feltételes szabadságra, és a bíró ezt az ítéletben csupán a törvénynek megfelelően rögzíti [Btk. 38. § (1) bekezdés; 4/2013. BK vélemény, BH 2017.283.].

[58] Az elsőfokú bíróság helytállóan hivatkozott a BH 2004.304. eseti döntésre, mely szerint a bűnhalmazatban lévő bűncselekmények esetén az elkövetéskor, illetve az elbíráláskor hatályban lévő büntető törvény alkalmazhatóságát akkor kell vizsgálni, ha a bűnhalmazatban lévő valamennyi bűncselekmény elkövetése az elbíráláskor hatályos új büntető törvény hatályba lépése előtt történt és az új törvény szerinti kedvezőbb elbírálás lehetősége nem valamennyi bűncselekmény tekintetében állapítható meg. Amennyiben a bűnhalmazatban lévő bűncselekményeket részben az új büntető törvény hatályba lépése előtt, illetve annak hatályba lépése után követték el, a bűnhalmazatban lévő valamennyi bűncselekményt az új törvény alkalmazásával kell elbírálni.

[59] A bírósági ügyiratok szerint a Komáromi Járásbíróság egyesítette a Komáromi Járási Ügyészség B.572/2013/12. számú vádirata és a Komáromi Járási Ügyészség B.1692/2012/11-II., valamint a Komáromi Járási Ügyészség B.1009/2014/5-1. számú vádirata alapján indult büntető ügyeket. A korábbi Be. 72. § (2) bekezdése szerint egyesíteni lehet azokat az ügyeket, amelyek együttes elbírálása az eljárás tárgyra, vagy az eljárásban részt vevő személyekre tekintettel, illetve egyéb okból célszerű. A járásbíróság célszerűségi okból a terhelt személyére tekintettel egyesítette a büntetőügyeket, így az eljárási szabályok maradéktalan betartásával járt el, az egyesítés vagy akár annak elmaradása pedig felülvizsgálatra alapot adó eljárási szabálysértést úgyszintén nem valósított meg.

[60] A bíróság akár a vádemelés után, akár a tárgyalás megkezdése után egyesítheti az eljárás azonos szakaszában folyamatban lévő ügyeket, ha azok együttes elbírálása a büntetőeljárásban részt vevő személyre tekintettel célszerű. Az ügyeket egyesítő végzés nem ügydöntő határozat, így ellene a felülvizsgálat törvényben kizárt [Be. 146. § (1) bekezdés, 536. § (2) bekezdés, 649. § (1) bekezdés b) pont].

[61] Amennyiben a bűnhalmazatban lévő bűncselekmények egyikét az új büntetőtörvény, vagy a büntetőtörvény valamely új rendelkezésének hatálybalépése után követték el, a bűnhalmazatban lévő valamennyi bűncselekményt az új törvény, illetve az új törvényi rendelkezések alkalmazásával kell elbírálni [Btk. 2. § (1) bekezdés, BH 2019.42.I., II.].

[62] Amennyiben a bűnhalmazatban álló bűncselekményeknek egy része az új Büntető Törvénykönyv hatálya alatt elkövetett, a büntetőtörvény visszamenő hatályának vizsgálata fel sem merülhet, a bűnhalmazatot alkotó cselekmények mindegyikét az új Büntető Törvénykönyv alkalmazásával kell elbírálni.

[63] Így van ez akkor is, ha a különböző büntetőtörvények hatálya alatt elkövetett bűncselekmények miatt különböző vádiratok alapján indult ügyek célszerűségi okból történő egyesítése eredményezte a bűnhalmazatban történő elbírálást (BH 2016.74.).

[64] A bűnhalmazatban lévő cselekmények egy része a 2013. június 30. napját megelőző időre (Komáromi Járási Ügyészség B.572/2013/12. számú vádirata és a Komáromi Járási Ügyészség B.1692/2012/11-II., vádirata alapján megállapított tényállás), míg a cselekmények egy része ezt követő időre (Komáromi Járási Ügyészség B.1009/2014/5-1. számú vádirata alapján megállapított tényállás) esik, így a következetes ítélkezési gyakorlat szerint a terhelt valamennyi bűncselekménye a 2013. július 1. napjától hatályos 2012. évi C. törvény alapján bírálható el. Ekként a Btk. 2. §-a alapján kizárólag az új törvény alkalmazásának volt helye, míg az 1978. évi IV. törvény alkalmazhatóságának vizsgálata nem is jöhetett szóba (BH 2015. 209., 269., 2019.153.).

[65] Mindezekre tekintettel a terhelt felülvizsgálati indítványa ebben a részében is alaptalan.

[66] 5. A terheltnek a felülvizsgálati indítványban írt valamennyi további anyagi jogszabálysértésre alapított kifogása a törvényben kizárt az alábbiak miatt.

[67] A Be. 648. § a) pontja szerint felülvizsgálatnak a bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen a büntető anyagi jog szabályainak megsértése miatt van helye.

[68] A Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja szerint ilyen anyagi jogszabály, jogi szabálysértés, ha a bíróság a büntető anyagi jog szabályainak megsértésével állapította meg a terhelt bűnösségét, míg a 649. § (1) bekezdés b) pont bb) alpontja szerint az is, ha a bíróság a bűncselekmény törvénysértő minősítése miatt, illetve a Btk. más szabályainak megsértésével szabott ki törvénysértő büntetést.

[69] A Be. 659. § (1) bekezdése szerint a felülvizsgálati eljárásban a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás az irányadó, a bizonyítékok eltérő értékelésének, eltérő következtetés levonásának, bizonyításnak, illetve ilyen célból az ítélet hatályon kívül helyezésének nincs helye.

[70] Erre figyelemmel a Kúria a megállapított tényálláshoz még annak esetleges megalapozatlansága esetén is kötve van, és a felülvizsgálat során a vitatott jogkérdések kizárólag az alapeljárásban megállapított tényállás alapján bírálhatók el. A bizonyítékok eltérő értékelésére, eltérő következtetés levonására, további bizonyításra, illetve ilyen célból az ítélet hatályon kívül helyezésére nincs törvényes lehetőség.

[71] A terhelt a PJ sérelmére elkövetett bűncselekmény kapcsán az ingatlanforgalmi szakértő által megállapított kár értékét vitatta; azzal szemben a járásbíróság tényként állapította meg, hogy a terhelt PJt a raktárcsarnok tulajdoni viszonyait illetően tévedésbe ejtette, mellyel összefüggésben a jogosulatlan bontás következtében a RI Zrt. sértettet 20.650.000 forint kár érte. A járásbíróság ítéletében kellő részletességgel indokolta, hogy miként értékelte bizonyítékként a tanúvallomásokat, a lefoglalási jegyzőkönyvet és az egyéb okiratokat, valamint az ingatanforgalmi szakvéleményt és mely bizonyítékok alapján állapította meg a tényállást.

[72] A felülvizsgálati eljárásban nincs lehetőség az irányadó tényállás támadására, újabb bizonyítás elrendelésére, a vagyoni hátrány mértékének az irányadó tényállástól eltérő összegben történő megállapítására.

[73] A Komáromi Járásbíróság határozatának 4. oldal 6. bekezdésében tényként állapította meg, hogy a cég1 működését teljes körű ügyvezetői meghatalmazással Terhelt1 terhelt irányította. A cég megalakulásától kezdve veszteségesen gazdálkodott, nem volt képes az árbevételeiben kitermelni a társaság anyagi jellegű és személyi jellegű ráfordításait, továbbá 2011. augusztusától az ügyvezetői részére folyamatosan a hiányok fedezésére ún. nagy összegű tagi kölcsönöket nyújtottak, melynek az összege elérte a 35 millió forintot. A cég 2011 novemberétől jelentős összegű adótartozást görgetett maga előtt, melynek következtében 2012 júniusában fizetéseképtelenné vált. A társaság felszámolását a Komárom-

Esztergom Megyei Járásbíróság 2012. szeptember 25. napján jogerőre emelkedett végzésével rendelte el. A társaság tartozása ekkor elérte már a 85 millió forintot. A felszámolás kezdő időpontja 2012. szeptember 24. napja volt.

[74] A terhelt a felülvizsgálati indítványában az idézett tényállás megalapozottságát vonta kétségbe, hiszen az indítvány alapvetően arra irányult, hogy a cég1 2012. február 27. napjától 2012. március 20. napjáig terjedő időben vásárolt üzemanyag visszafizetésére képes volt, így a gazdasági társaság nem volt fizetéseképtelen. A felszámolás elrendelése az irányadó tényállás szerint nem esik egybe a fizetéseképtelen helyzet bekövetkeztének időpontjával.

[75] A terhelt által hivatkozott 3/2009. számú BJE I. pontja szerint: „Nem állapítható meg a csalás (Btk. 318. §) bűncselekményében a bűnössége annak a terheltnek, akinek a kölcsön felvételekor szándékában áll a kölcsön visszafizetése, és ennek a reális lehetősége is adott, de a hitel megszerzése érdekében a piaci alapú kölcsön folyósításának feltételei tekintetében a hitelintézetet tévedésbe ejti és a pénzügyi intézmény e megtévesztése folytán folyósítja részére az igényelt kölcsönt. Az ilyen cselekmény a Btk. 297/A. §-ában foglalt feltételek (úgy, mint a gazdasági tevékenység gyakorlásához folyósítandó hitel nyújtása érdekében valótlán tartalmú okirat felhasználása) esetén hitelezési csalás büntetnének minősülhet.”

[76] Az adott ügyben azonban nem erről volt szó.

[77] Az elsőfokú bíróság kimerítően megindokolta határozatában, hogy mely bizonyítékok alapozzák meg a fizetéseképtelenség tényét a bűncselekmény elkövetésének időpontjában. Az ítélet indokolása kifejtette azt, hogy a terhelt teljes mértékben tisztában volt mind a cég1, mind a cég3 anyagi helyzetével; annak tudatában vállalta a kötelezettségeit, melyek teljesítésére egyik cégnek sem volt reális esélye. Ezt támasztotta alá az a tény is, hogy 2012. március 22-től a cég3 vette át a cég1 tevékenységét, mert a vele kapcsolatban lévő partnercégek már nem kötöttek újabb szerződést, miután a kft. nem tett eleget fizetési kötelezettségeinek. A könyvszakértői vélemény alapján állapította meg a bíróság, hogy a cég1 az alakulása óta veszteséges volt, nem volt képes kitermelni a személyi és tárgyi költségeket. A cég a jegyzett tőkéjét alapítása évében felélte, 2011. évtől jelentős összegű adótartozása volt.

[78] A bíróság tehát valamennyi adószámlakivonatot, bankszámlakivonatot és okiratot mérlegelési körébe vont és a szakvélemény, valamint a tanúvallomások alapján állapította meg a tényállást. A másodfokú bíróság azt csupán annyiban egészítette ki, hogy a terhelt a vagyoni elleni bűncselekményeket rendszeres haszonszerzésre törekedve követte el, valamint a B.1692/2012/11-II. számú vádiratban írt bűncselekményre vonatkozó ítéleti tényállást akként helyesbítette, hogy 2011 augusztusától az ügyvezetők részére folyamatosan a hiányok leplezése érdekében került sor nagy összegű kölcsön nyújtásának könyvelésére.

[79] Az elsőfokú bíróság az ítélet indokolásában részletesen elemezte, hogy mely bizonyítékok, tanúvallomások – többek között ZV és ZB vallomása – értékelése útján jutott arra a következtetésre, hogy nem valós a terhelt azon állítása, miszerint a Z házaspár lopta el a kft. pénzét. Kellő részletességgel számot adott arról, hogy miként értékelte a terhelt terhére a bizonyítékokat, így a bankszámlakivonatokat, a gépjármű-nyilvántartási adatlapokat, a könyvszakértői véleményt, a felszámolással kapcsolatos iratok tartalmát, a cég1 által végzett tankolások összesítésére vonatkozó iratokat (elsőfokú ítélet 14-15. oldal). Az elsőfokú bíróság éppen a HLval folytatott üzenetek alapján állapította meg, hogy a terhelt állításával szemben a cég1 anyagi viszonyaival teljes mértékben tisztában volt, hiszen ő maga írta le HLnak, hogy a cég a kezdetektől fogva veszteséges volt, a bevételek nem fedezték a kiadásokat, havonta 10 millió forintos veszteséget termelt a kft, valamint ő tájékoztatta szintén a befektetőket, hogy már üzemanyagra és vízdíjra sem elegendő a kft. bevétele (elsőfokú ítélet 13. oldal 5. bekezdés első mondat).

[80] E tényállás tekintetében tehát a terheltnek mindazon érvelése, mely arra irányult, hogy a ki nem fizetett üzemanyag megvásárlásakor – 2012. február 27. napján – a cég nem volt fizetésképtelen, mindazon nyilatkozata, mely kétségbe vonta a könyvszakértői vélemény, az egyéb okiratok, valamint a HLval folytatott levelezés értékelését, valójában a tényállást támadta, és a bíróság bizonyíték értékelő tevékenységét kérdőjelezte meg.

[81] A terhelt azon kifogása, hogy a bíróság nem hallgatta meg a kft. sofőrjét tanúként, úgyszintén a bíróság által lefolytatott bizonyítási eljárás, valamint a tényállás megalapozottságának megkérdőjelezése, melyre a felülvizsgálati eljárásban nincs lehetőség.

[82] A terhelt tévedésre is hivatkozott a cég1 fizetőképességét illetően, mert a cég könyveiből egyértelműen megállapítható volt, hogy a cég1 a magánfél1-vel kötött szerződés megkötését és módosítását megelőzően a fizetési kötelezettségeit a partnerei irányában mindig teljesítette, ezért nem tudhatta, hogy a kft. bevételei, az üzemanyagszámla ellenértéke is eltűnik a cég bankszámlájáról, így a Btk. 20. § (1) bekezdésére hivatkozással, tévedése miatt a bíróság nem állapíthatta volna meg a csalást.

[83] A Btk. 20. § (1) bekezdése szerinti tévedés büntethetőséget kizáró ok, az a bűnösség megállapíthatóságát, a szándékosságot, illetve bizonyos esetekben a gondatlanságot zárja ki, így a tévedést a bűnösség körében önállóan kell vizsgálni.

[84] Felülvizsgálati eljárásban tévedésre, mint büntethetőséget kizáró okra hivatkozni csak akkor lehet, ha az irányadó tényállás tartalmaz olyan ténybeli körülményeket, amelyek alkalmat adhatnak ilyen jogkövetkeztetés levonására (BH 2011.183.9.).

[85] A terhelt az alapeljárásban is előadta azt a védekezését, mely szerint ZV irányította ténylegesen a céget, a bankszámlához sem fért hozzá, azonban e védekezést a járásbíróság elvetette és azzal szemben azt állapította meg, hogy az adott időszakban ZV a szülési szabadságát töltötte és a társaság gazdasági tevékenységét ténylegesen a terhelt irányította (elsőfokú ítélet 4. oldal 7., 14. oldal 2. bekezdés).

[86] A tényállás azt tartalmazza, hogy a terhelt tisztában volt a cég1 nehéz anyagi helyzetével, a fizetésképtelenséggel és ennek ismeretében kötötte a BS Kft.-vel az üzemanyag vásárlásra vonatkozó szerződést (elsőfokú ítélet 4. oldal utolsó bekezdés, 5. oldal első bekezdés). A tényállás a terhelt állításával szemben éppen a tévedésének hiányát és a sértettek tudatos megtévesztését róta a terhére, majd a tényállásból vont következtetést arra, hogy a terhelt a társaság fizetőképességét illetően tévedésbe ejtve, jogtalan haszonszerzés érdekében a sértetteknek vagyoni hátrányt okozott.

[87] A MB Bt.. sértett sérelmére elkövetett cselekménye tekintetében a terhelt indítványában azt állította, hogy a sértett felé volt teljesítési szándéka, hiszen árbevétel engedményezésben állapodtak meg.

[88] Az irányadó tényállás ezzel szemben azt tartalmazza, hogy a terhelt a MB Bt.. sértett képviselőjét, dr.FPt 2012. április 23. napján tévedésbe ejtette, mert nem állt szándékában a sertések árának kifizetése, erre egyébként sem neki, sem a cég1-nek nem volt reális lehetősége (elsőfokú ítélet 6. oldal 5. bekezdés). Az indokolás pedig részletesen foglalkozott azzal is, hogy a tanúvallomások, a cég4 tájékoztatása, a számlák, szállítólevelek, az cég5 cégiratai és az igazságügyi könyvszakértői vélemény adatai alapján kétséget kizáróan megállapítható volt, hogy a terhelt abból a célből szerezte meg a MB Bt.. sértettől a 25 darab vágósertést, hogy az cég5 cég4 felé fennálló kötelezettségét csökkentse.

[89] Ebből pedig a bíróság azt a következtetést vonta le, hogy a terheltnek a sértettel történő megállapodásakor, a sertések elszállításakor nem volt olyan lehetősége, hogy a vágósertések vételárát kifizesse, illetve az nem is állt szándékában (elsőfokú ítélet 20. oldal 3. bekezdés).

[90] Mindezekre tekintettel a terhelt valamennyi, a felülvizsgálati indítványában anyagi jogszabálysértésre alapított kifogása az eljáró bíróságok bizonyíték értékelő tevékenységét vonta kétségbe és a tényállást támadta, melyre a felülvizsgálati eljárásban nincs törvényes lehetőség.

[91] 6. A terhelt felülvizsgálati indítványában sérelmezte a büntetés mértékét is.

[1] A Be. 649. § (1) bekezdés b) pont bb) alpontjára figyelemmel a törvénysértő minősítés, vagy más anyagi jogsértés hiányában a törvényes keretek között kiszabott büntetés, illetve alkalmazott intézkedés önmagában nem képezheti felülvizsgálat tárgyát, ahogy az eljáró bíróságok által a büntetés kiszabása során értékelt enyhítő és súlyosító körülmények sem (BH 2005.337.).

[2] A kiszabott büntetés csak akkor tekinthető törvénysértőnek és esik felülvizsgálat alá, ha az – a minősítésen túl a bűncselekmény valamely mérlegelést nem tűrő rendelkezésébe ütközve – nemében és/vagy mértékében törvénysértő (BH 2012.239.; BH 2016.264.II.). Ilyen törvénysértésre viszont a terhelt nem hivatkozott és ilyet a Kúria sem észlelt.

[3] A felülvizsgálati eljárásban nincs lehetőség a bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységének, s ezen keresztül a bűnösség kérdésének, valamint a – minősítéssel kapcsolatos, vagy más büntető anyagi jogszabály sérelme nélkül – kiszabott büntetés, illetve annak mértéke vitatására.

[4] Ebből következően a törvényes minősítés folytán a szabadságvesztés büntetés mértékének eltúlzottságára vonatkozó érvelés a törvényesen kiszabott büntetésre figyelemmel a felülvizsgálati eljárás lefolytatását nem teszi lehetővé.

[92] Az irányadó tényállás alapján a terhelt bűnösségének megállapítása és a cselekmény minősítése is törvényes. Törvénysértő minősítés, illetve más anyagi jogszabálysértés hiányában ekként a büntetés önmagában a felülvizsgálati eljárás során nem támadható.

[93] Megjegyzi a Kúria, hogy a másodfokú bíróság határozatának 4. oldal 4. bekezdésében foglalt indokolás szerint a 2 évtől 17 évig terjedő büntetési tételkereten belül kiszabott, 9 év 6 hónap középértékű el nem érő tartamú szabadságvesztés igazodik a terhelt által elkövetett bűncselekmények tárgyi súlyához, a terhelt személyében rejlő társadalomra veszélyességéhez, ezért az elsőfokú ítélet kihirdetésétől eltelt további időmúlásra is tekintettel a törvényszék nem tartotta indokoltnak a szabadságvesztés tartamának súlyosítását.

[94] A büntetés kiszabása során a Btk. 81. § (3) bekezdése szerint a 2 évtől 17 évig terjedő büntetési tételkereten belül kiszabott szabadságvesztés büntetés is törvényes.

[95] **IV.** A kifejtettek értelmében a Kúria a Be. 660. § (1) bekezdése szerinti tanácsülésein eljárva, a felülvizsgálati indítványt megalapozatlannak találta, ezért a megtámadott határozatokat a Be. 662. § (1) bekezdés a) pontja alapján hatályában fenntartotta.

[96] A végzés elleni fellebbezés a Be. 6. § (4) bekezdésére figyelemmel kizárt, felülvizsgálatát pedig a 650. § (1) bekezdés b) pontja zárja ki. Az esetleges újabb indítvánnyal kapcsolatos figyelmeztetés a Be. 652. § (6) bekezdésén alapul azzal, hogy a Kúria – a Be. 656. § (4) bekezdése szerinti feltételek fennállása esetén – az indítványt érdemi indokolás nélkül elutasíthatja.

Dr. Csák Zsolt s.k. a tanács elnöke, Dr. Domonyai Alexa s.k. előadó bíró, Dr. Gimesi Ágnes s.k. bíró